

Hoàn cảnh bi đát của người người phụ nữ làm bà ngoại ở tuổi 33

09:10 07/01/2019

Từ nhỏ Vui đã bị bố mẹ bỏ rơi ở đường tàu, năm 16 tuổi chị gá nghĩa vợ chồng với anh thợ hồ và sinh được 4 đứa con. Trớ trêu là khi chị đang mang thai đứa con thứ 3, thì đứa con gái lớn mới 16 tuổi cũng bị gã trai “họ sở” làm cho có thai rồi trốn tránh trách nhiệm. Vậy là chị làm bà ngoại ở tuổi 33.

Đó là hoàn cảnh của chị Trương Thanh Vui (36 tuổi, trú tại khu phố 2, phường. Hiệp Thành, Q.12, TP.HCM). Vui và chồng là anh Bảo (37 tuổi sinh được 4 người con, lần lượt là H. (19 tuổi), Diệu Na (10 tuổi), Yến Nhi (3 tuổi) và Trà My (5 tháng tuổi). Năm 16 tuổi, H. mang thai đứa con gái, đặt tên Tường Vy. Tính cả người mẹ chồng 60 tuổi thì gia đình Vui có cả thảy 8 người, sống chen chúc trong căn trọ 25m2, tính cả gác.

Vui chia sẻ, treó ngeo thì đời Vui đã treó ngeo từ lúc vừa lọt lòng rồi. Năm ấy, chưa đầy 1 tuổi, Vui đã bị ba mẹ bỏ lạnh lẽo ở ngoài đường. Thế rồi, có ông bà nhà nghèo thấy động lòng thương mà nhặt về nuôi. Họ đặt tên cho chị là Vui, hổng biết có ý gì nhưng chắc để đời chị có thêm phần tươi sáng về sau. “Nhà ba má nuôi chẳng khá giả gì, còn phải gồng gánh nuôi những 3 đứa con, nên chị đâu được đi học.

Đến năm 16 tuổi vui bắt đầu đi làm, kiếm tiền phụ ba mẹ rồi có chàng thợ hồ thấy chị phúc hậu, dễ thương mà đem lòng yêu mến và hai người đến với nhau. Không kết hôn, không đám cưới, cả 2 cứ dắt tay nhau về chung mái nhà là xong. Ngày ngày chồng đi phụ hồ, vợ giúp việc nhà cho người ta.

Chị Vui hạnh phúc khi nhìn thấy các con khôn lớn từng ngày nhưng cũng lo lắng cho tương lai của chúng

Cách đây 3 năm, Vui tiếp tục mang thai đứa con thứ 3. Bầu lớn, chị vẫn cố gượng cùng con gái đi phụ việc nhà. Vậy mà, lúc leo cầu thang, H. chóng mặt rồi ới mật xanh. Vui tưởng con trúng gió, trở trời đau bụng nên thuốc thang đủ đường. Mãi cho tới lúc vào bệnh viện Gia Định, bác sĩ gặng: Thai bự quá rồi.

“Biết làm sao được? Con cháu mình sao mình nỡ tay bỏ. H. nó khóc dữ lắm. Nó kể: Tối hôm, có qua phòng cậu bạn trai chơi, uống ly nước cậu bạn trai mời. Ai ngờ đâu, lúc tỉnh dậy, gã xấu xa kia đã bỏ H. lại một mình. Hấn trốn đi biệt tăm, không biết nhà biết cửa, biết ba mẹ hấn ở đâu mà bắt đền. Thôi thì H. ở với chị, chị nuôi H. được thì nuôi thêm con H. có làm sao đâu. Đừng bỏ đứa nhỏ mà tội nghiệp...” - chị nhớ lại. Nói xong, H. ôm mẹ, khóc cạn dòng.

Đến cả khi sinh con ra, bụng vẫn còn đau âm ỉ, chị đã phải trường dậy để giặt từng cái quần cái áo, nấu từng miếng cháo mớ rau... nuôi con gái để đứa con đầu lòng. Cứ thế, chị vừa địu con mình, lại bồng bế thêm đứa cháu trong lòng. Cách đây 5 tháng, Vui lại vẽ kế hoạch khi sinh thêm đứa con gái thứ 4.

Biến cố này chưa dứt thì cái khác đã ập tới dữ dội. “Mấy tháng trước, anh Bảo lên cơn lao nặng. Lo sợ lây bệnh cho con, anh đành ra khỏi nhà, lang thang khắp nơi để sống qua ngày. Nhớ con lắm, anh cũng đâu dám gặp mặt con, tụi nhỏ thì nhớ ba mà khóc mãi không thôi”.

Thấy Vui khó khăn, người mách chị đi bán thận để có tiền nuôi con, chị nhắm mắt xuôi tay đồng thuận. “Chị với H. lên tới bệnh viện để gặp người ta giao thận rồi. Lúc ngồi băng đá, H. nó mới gào khóc, bảo chị mà có chuyện gì thì nó, mấy em và cháu biết sống làm sao? Chị đứt ruột, mới thôi ý nghĩ đó”, Vui chia sẻ.

Trở về căn trọ, bao lo toan tiền bạc, cơm áo, gạo sữa... lại ập lên đầu. Có hôm, chị nhìn đứa con út 5 tháng tuổi đang khóc vùi sữa, chị nói: “Mẹ cho con đi nhé, gặp nhà khác giàu hơn, con còn có tương lai”.

Vậy mà, hôm người ta qua nhà, mới ẵm đứa nhỏ trên tay, mấy đứa con chị (19 tuổi, 10 tuổi, 3 tuổi) đã oà khóc. Chúng níu chân khách, giữ tay em, hứa với mẹ sẽ chăm ngoan, ăn ít lại để nhường phần nuôi em. “Thôi thì có cháo ăn cháo, có rau húp rau, chị không cho con cho nhà giàu nữa”, chị nói.

Hải Nam - Trịnh Uyên